

Cos, má milá, udělala,
žeš při oltáři před bozkú tvář
přesáhala?

Nechtěla sem, musela sem
před oltář kleknút, ručičke sepnút,
plakala sem.

Včeras byla tatíčková,
a dneska juž se, mý zlatý dítě,
žena moja.

Včeras byla matičena,
a dneska juž se, mý zlatý dítě,
moja žena.

Včeras měla z růže věnec,
a dneska juž máš
bílé čepec.

29. ŽEL

2352. (*Nápěv 98 [205]*)

Z Mutěnic

Čeho želiš, moja milá,
má Katusko roztomilá?

Či vínečka zeleného,
či prstenka stříbrného?

Neželím tak obojího,
jak tanečka poskočného.*)

*) jako tatíčka starého.

30. VĚNEC

2353.

Z Mrákotína od Telče

Dvanáct tru - ba - čů trou - bi - lo, a to vše - cko pan - ně ne - vě - stě slou - ži - lo.

Dvanáct trubačů troubilo,
a to všecko panně nevěstě sloužilo.

Skládala věnec na stole,
vem ty si ho, mý černovoký pachole.

Trubte, trubači, vesele,
dokad já mám zelený věnec na hlavě.

Pachole bralo, vejskalo,
to děvčátko přezalostně plakalo.

Až já věneček pozbydu,
tenkráté už víc veselá nebudu.

Dys měla pro něj plakati,
měla si tys raděj věneček nechat.

31. PRSTEN

2354.

Z Cáhnova

Hraj, mu - zi - ko, hraj z ci - cha na Du - naj, bu - dem sa u - bí - rat na mi - lé - ho kraj.

[: Hraj, muziko, hraj
z cicha na Dunaj, :]
[: budem sa ubírat :]
na milého kraj.

a vy, družbové,
sedajte na ně.
Ztracila sem vínek,
můj zlatý prstýnek,
u mamičky mej.

U mej matery
v truble zamčený,
červeným jabúčkem
s milého srdečkem
zapečacený.

A vy, formané,
širujte koně,

32. HOSTÉ

2355. *Tardiss.*

Z Lužic od Hodonína

Už sa na - vra - cá - me, už sa na - vra - cá - me z té - ho chrá - mu Pá - ně.